

kjøbe Klæder behøver Arbeidsmanden paa Landet virkelig ikke eengang om Ugen at tage til Kjøbstaden, ikke at tale om, at det jo ikke er aldeles umuligt, at han kan forsyne sig med Klæder, som ere blevne forarbejdede paa Landet. Grunden, hvorfor jeg har anseet det for saagodtsom nødvendigt at stemme for en Lov som den, der her foreligger, er for en stor Deel netop den, at jeg anseer det for et stort nationaløkonomisk Tab, at en stor Deel af Arbeidsklassen spiller en Slettebeel af sin Arbeidskraft, idet man paa en Maade tvinger Arbeidsmanden til at spille en Arbeidsdag om Ugen for at komme til Kjøbstaden og forsyne sig med Fornødenhederne for den følgende Uge. Forresten kan jeg ikke troe, at Landstinget skulde ville gaae ind paa Ændringsforslaget, da det, uagtet hvad den første ærede Taler (Jessen) yttrede, dog i alt Væsentligt er det samme Forslag, som med stor Majoritet blev forkastet ved 2den Behandling, og det ikke har været Thingets Praxis tidligere at antage Noget ved 3die Behandling, som ved 2den Behandling er blevet forkastet med stor Majoritet. Det forekommer mig, at Forslaget med et maaskee noget plad Udtryk kan henregnes til de stufne Trumfer, og at der derfor ikke kan være nogen Rimelighed for, at det skulde gaae igjennem ved denne Behandling.

Krabbe: Naar en af Forslagsstillerne nylig yttrede, at Brændeviin ogsaa er en Fornødenhedsartikel, men at man dog har udelukket det fra de Artikler, Høerne maae handle med, vil jeg gjerne give ham Ret deri. Det er ikke alene en Fornødenhedsartikel, men det er endog blevet en overdreven Fornødenhedsartikel, og hvorfor? Fordi Arbeidsmanden kun med stor Vanskelighed kan forskaffe sig Kaffe, Sukker og Thee. Dersom han med større Letthed kunde komme i Besiddelse af disse Artikler, da er jeg overbevist om, at Brugen af Brændeviin vilde blive meget indskrænket, og det troer jeg er saavel den ærede Landstingsmands som hele det ærede Things Dnske.

Groofs: Det er blot en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gjøre med Hensyn til den næstsidste ærede Talers Uttringer om, at

Huusmændene eller Bønderne paa Landet eller Smaafolkene, som man kalder dem, skulde nødvendigt maatte anvende hver 6te Dag om Ugen til at søge til Kjøbstaden for at kjøbe deres Livsformødenheder. Jeg har opholdt mig i en lang Række af Aar i forskellige Dele af Landet, men jeg veed intet Sted, hvor det skulde have været Tilfældet, og det vil derfor være mig overmaade hjært, om den ærede Landstingsmand vilde oplyse mig om, hvor noget Saadant skulde finde Sted.

Justitsministeren: Jeg maa paa Regeringens Vegne bestemt modsætte mig det stillede Ændringsforslag, men jeg skal indskrænke mig til den Bemærkning, at det vilde være besynderligt, om Thinget efter ved 2den Behandling med 25 Stemmer mod 13 at have bestemt sig for, at Kaffe, Caffesurogater osv. skulde være Gjenstand for den omhandlede Handelsberettigelse, nu skulde komme til en anden Beslutning.

Hjerring: Efter den Opfordring, som den 6te Landstingsmand for 7de Kreds (Groofs) har stillet til mig, skal jeg gjøre opmærksom paa, at den Oplysning, han ønskede, har han allerede erholdt af den 5te Landstingsmand for 9de Kreds (Dahl), som nemlig under 2den Behandling har oplyst Thinget om, at Arbejderne hos ham om Lørdagen maatte gaae til Kjøbstaden for at forsyne sig med deres Fornødenheder. Jeg har ingenlunde sagt, at det var Tilfældet overalt paa Landet — det er jo ogsaa vanskeligt at have Kundskab om alle Localiteter — men jeg har kun påastaat, at det for en Deel var Tilfældet. Jeg skal forresten tilføie, at det ikke blot er den 5te Landstingsmand for 9de Kreds, hvis Autoritet jeg kan anføre herfor, men jeg har fra flere Andre hørt det Samme, og det er endog saa bleven mig sagt, at de Bedkommende paa mange Steder have en endnu længere Wei at gaae for at forsyne sig med, hvad de behøve, end den 5te Landstingsmand for 9de Kreds har omtalt.

Jessen: Efter de faldne Uttringer skal jeg tillade mig at forestille, at der med dette